

Terveen tarina

Täysin terveenä, liikunnallisena, energisena posetiivarina sairastuin yhtäkkiä 7v. sitten, juuri suunnittelevani yritystoiminnan aloittamista. Oireina jatkuva kuumeilu, kovat nivel ja lihassäryt, johon määräytyt lääkkeet eivät auttaneet. Läheteet sisätautien erikoislääkärille hylättiin toistuvasti. Kestettyä kuumetta ja kipuja 10kk lopuksi lähete hyväksyttiin ja pääsin erikoislääkärille. Käynnin tulos – Burana resepti.

Myöhemmin lähete Reumapoliklinikalle, jossa kokeellinen reumahoito, josta ei yhtään apua. Tultiin johtopäätökseen ettei reumaa kuitenkaan ole. Olinko koekani?

Löytyi myös borrelioosi, johon kuitenkin sanottiin, että ei tarvitse toimenpiteitä. Lähetin verikokeiden tulokset konsultoitavaksi naapurimaan Yliopiston sairaalaan, josta ohjeistettiin välittömästi 3 vko i.v. antibioottihoitoon. Kysyttäessä TK-stä, että mitäs nyt tehdään, kutsuttiin paikalle TK ylilääkäri. Kiitos hänelle sain kipulaastarien reseptin, kiireellisen läheten Infektiosairaalaan ja 2kk päästä tarvittavan hoidon. Sairastumiseni alusta oli kulunut jo 2,5 vuotta. Hoito myöhästyi kai liian paljon, koska auttoi vain lyhyeksi ajaksi.

Nyt olen ollut sairaana jo 7 vuotta, terveys vain pahenee hurjaa vauhtia. Uusin dg on CFS kroonisen infektion seurauksena. Olen ihan rauniona sekä fyysisesti, että henkisesti. Jatkuvat kivut, pahoinvointi, nukkumattomuus ja uupumus ovat vieneet kaikki mehut. Läheteet reumasairaalan, fysiatrian erikoislääkärille ja psykiatriselle poliklinikalle hylätään toistuvasti. Olen ilman hoitoa, heittele jätetty ja täysin väliin pudonnut. Ei sairauslomaa, työkyvyttömyyseläkettä, hoitoa. 2 x työkyky selvityksen tulos on täysin työkyvytön (2015 ja 2017), mutta niillä ei ole näköjään mitään merkitystä. Olet silti terve ja hoitosi saanut! Työvuosia olisi vielä jäljellä kymmenkunta, mutta olen pudonnut pakon edessä jo kokonaan työelämästä. Haluaisin niin takaisin töihin... pattitilanne.

Lääkäreitä olen nähnyt jos jonkinmoisia. Tekisi mieli monelta kysyä, miksi on mennyt opiskelemaan lääketiedettä, jos ei tykkää työstänsä eikä muutenkaan ihmisistä. Empatian olemassaolosta puhumattakaan. TK lääkäri: "Älä tulee enää akuuttiajalla tänne itkemään, se on sinun kohtalosi, opi sen kanssa elämään." Reumafaktorini on pahasti koholla, kroppa hajoa alta, kivut ovat sietämättömiä, on jatkuvia tulehduksia, lämpö sahaa jatkuvasti 34,5 ja 38 asteen välillä. Viimeisenkin liikkumisen rajoittavat huimaus, pyörtymiset ja kaatumiset. Elämänhalunikin on jo nykyään täysin loppu. Mutta läheteitä vain hylätään. Olen menettänyt työni, terveyteni, kaverit, elämäni, taitoni ja elämäniloni... Kuole pois, kaikille helpompaa?

Terveenä ihmisenä uskoin, että terveydenhoito on ihmistä varten ja lääkärinvala velvoittaa auttamaan sairaita. Eipäs ollutkaan näin. Ihminen ei maksaa valitettavasti enää mitään. Pelottavaa...

Kirjoitan tätä tarinaani viestinä muille – taistelkaa urheasti systeemiä vastaan, auttakaa myös läheisiä. Yrittäkää ymmärtää. Minä en enää jaksa.